

DE HEER H.F. COERT 95 JAAR

Op 18 augustus 1917 werd ik in Malang geboren, als oudste zoon van een Spoorwegman Stations Commies (oude benaming), werkzaam op Malangstation 440 meter boven de zeespiegel. Wellicht niet zo goed bekend, maar elk station had voor de naam altijd de hoogteaanduiding. Uiteraard woonden wij in een ruime dienstwoning met groot erf vlakbij het Stationsgebouw. Zowel de Stationschef als de toegevoegde stations commiezen woonden in dienstwoningen rondom het emplacement. Het lager personeel was niet zo gelukkig en moesten de mensen zelf voor huisvesting zorgen. Dit ter verduidelijking. Het gezin Coert werd elke 3 jaren overgeplaatst, want het contact met de maatschappij mocht nooit intens zijn, ter voorkoming van corruptie. Ik heb dus op de volgende plaatsen gewoond en heb daar ook de scholen bezocht: Malang, Kottalama, Papar, Kediri, Bangil, Pasoeroean, weer Malang, toen Madioen, waar ik de Mulo afdeling B bezocht. De opleiding kon ik vrij aardig volgen en mijn diploma zag er aardig uit. Mijn papa was ook voortvarend en op 41 jarige leeftijd werd hij tot vervoerscontroleur bevorderd. Hij mocht een standplaats uitkiezen en koos voor Malang. Toen kwam ik op de HBS en binnen 3 jaren kreeg ik mijn diploma afdeling B (wis- en natuurkunde). Ik deed veel aan sport onder andere zwemmen, schermen, atletiek, voetbal, handbal en honkbal. We naderen 1939 en volgde natuurlijk de dienstplicht en wel te Bandoeng bij het depotbataljon. Na 10 maanden verliet ik de militaire dienst als dienstplichtig sergeant der eerste klasse bij de infanterie. Al spoedig volgde na stevige sollicitaties met overlegging van diploma's de opleiding voor Stationschef I in verband met mijn opleiding. In 1941 werd ik in Bangil geplaatst. Klein plaatsje met veel Arabieren en druk spoorwegverkeer, lange goederentreinen en sneltreinen (Melang-Surabaya) met verbindingen naar Djember en Banyuwangi. Moest hard mijn best doen, mij bekwamen in Maleis en Javaans, rangeerdienst en plaatsbespreking voor de dag en nachtexpres: Surabaya-Bandung en Surabaya-Batavia. Ik woonde uiteraard in een ruime dienstwoning met tuin, was vrijgezel met 2 bedienden. Was inmiddels verliefd op een onderwijzeres, die later mijn vrouw werd. Maar dat gebeurde pas in 1942. Samenwonen was verboden, dus zag ik mijn toekomstige bruid éénmaal per maand. Beroerde tijd! In 1951 (juni) vertrokken wij met pijn naar Nederland. Wij lieten een ruime dienstwoning achter met 7 kamers en een tuin met vruchtbomen (mangga, pisang, papaya, nangka, sawo en zuurzak) een kippenren met kippen en ganzen, een zeer trouwe hond en goed personeel inclusief chauffeur. We werden opgevangen in Schoorl, tot ons geluk in een goed hotel: De Rode Leeuw met uitstekend personeel. Wij hebben daar 10 maanden gewoond, toen ons eerste huis in Nederland bekend werd: Beverwijk aan de Bergerslaan, een benedenwoning met kelder. Ik verbleef thuis ruim 1 jaar, ontving verlofsalaris van de StaatsSpoor en wij konden daar goed van leven. In december 1953 volgde mijn tewerkstelling bij Defensie, verhuisde naar Amsterdam in 1954. Ons 6de kind een dochter werd in Amsterdam geboren in 1957. Ik werd als Defensie ambtenaar gepensioneerd in augustus 1982, het afscheidsfeest werd groots gevierd in de Oranje Nassau Kazerne te Amsterdam (thans verkocht aan de gemeente Amsterdam). Mijn

functie was zonder overdrijving: personeelschef en kende vele burgemeesters in Noord en Zuid-Holland, zulks in het kader van huisvestingzaken, personele zorg en belastingzaken. Mijn lieve vrouw is inmiddels te vroeg overleden op 10 juni 1972. Mijn kinderen en ik verzorgen het graf nog geregeld (een familiegraf, waar mijn moeder ook ligt en later ik dus). In 1982 na mijn dienstverlating, heb ik mij in het basisonderwijs, - althans het besturen van 7 basisscholen- vertrouwd gemaakt en heb als vrijwilliger mijn bijdrage geleverd. Het was ook hard werken, grote verantwoording zowel financieel als personeeltechnisch. Daarbij goed gebruik kunnen maken, zowel van mijn ervaring bij StaatsSpoor, als mijn functie bij Defensie. Op mijn 80ste verjaardag, heb ik daar ook afscheid van mogen nemen (10 jaar over tijd!) eveneens met een vrij groot feest met oud en nieuw personeel.

Momenteel houd ik mij rustig, heb nog een functie bij de Vincentius Vereniging en de Personele Charitas Instelling in Amsterdam West. Verder heeft mijn functie van papa, grootvader en overgrootvader voor mij een grote waarde en heeft het gezin inclusief nakomelingen het aantal van 40 overschreden. Ik zou willen eindigen met zekerheden als veel geluk, goede gezondheid en enige voorspoed, waar ik onze schepper heel dankbaar voor ben.

Nono/Bert Coert